

ve. Jeg vil gerne diskutere, hvordan prisudviklingen har været, og også gerne, hvad forskel der er på priser rundt omkring i landet. Så hvis man kunne give nogen prisgaranti, er det altså ærgerligt, at man ikke har gjort det, for så kunne man jo da have sikret borgerne, at de havde fået en pris. Men sådan har det altså ikke været.

Jeg vil også gerne påpege, at kommunerne selv indgår eventuelle udliciteringsaftaler. Kommunerne bærer dermed ansvaret for, at kontrakterne er indgået på en måde, der giver prisrigtige løsninger. Men da mange af dem allerede er vant til det, vil det sikkert være en opgave, som de vil føle sig hjemme ved.

Om de historiske eksempler fra England på vandområdet og fra Tyskland på affaldsområdet, der er blevet fremhævet som skræmmebilleder på, hvad der kan ske, vil jeg gerne sige, at det ikke kan sammenlignes med den virkelighed, vi har i dagens Danmark.

I England var der et enormt behov for investeringer, som nødvendigvis medførte, at nogen skulle betale prisen, derfor steg prisen også. I Tyskland var der ikke nok forbrændingskapacitet, hvilket også betød, at prisen gik i vejret.

Det er jo indlysende, at jeg vil være opmærksom på disse forhold, når vi analyserer dels vandområdet og dels affaldsområdet. Tyder analyserne på, at noget lignende kan ske i Danmark, vil vi selvfølgelig ikke gennemføre ændringerne. Hvorfor skulle vi det?

Jeg vil også benytte lejligheden til at slå fast, at »Grøn markedsøkonomi« også handler om at drage fordele af de muligheder, der ligger i teknologisk udvikling og innovation. Det er nødvendigt at udbrede og udvikle nye teknologier, der kan hjælpe med at løse miljøproblemerne på en mere omkostningseffektiv måde.

Dette er en opgave, som vi skal løse i samarbejde med andre lande. EU yder allerede i dag et betydeligt bidrag via sit sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration. Her er der bl.a. afsat betydelige midler til udvikling af nye bæredygtige teknologier til energi- og transportsektoren. USA har også inviteret andre lande til at deltage aktivt i udviklingen af brintteknologi for at reducere vores afhængighed af fossile brændstoffer.

Danske virksomheder har gode forudsætninger for at omsætte denne udvikling til kommercielle muligheder, og den danske regering vil gøre alt, hvad den kan, for at hjælpe danske miljø- og energivirksomheder med at skaffe flere

eksportindtægter og arbejdspladser til Danmark til gavn for miljøet.

Her vil jeg gerne fremhæve projektet om Teknologisk Fremsyn, som vi gennemfører i samarbejde med Videnskabsministeriet. At gennemføre grønne, teknologiske fremsyn kan hjælpe på vor viden om, hvordan vi kan målrette og prioritere innovationsindsatsen på miljøområdet. Det kan give både konkurrencefordele og gevinster for miljøet.

Forbrugere og virksomheder har også et vigtigt ansvar for at vælge miljørigtigt, når de køber ind. Vi skal sørge for, at miljøinformationen bliver en integreret del af forbrugerinformationen.

Lad mig runde af med igen at understrege, at »Grøn markedsøkonomi« er starten på en proces. Målet er at blive mere sikker på, at vi bruger skatteydernes penge optimalt. Vi skal have mere miljø for pengene, og derfor vil der fremover blive lagt vægt på at lave grundige undersøgelser og eftersyn, inden nye tiltag sættes i gang.

Jeg føler sådan set, at den eneste forhindring, der kunne komme i den debat, i den handleplan, er, hvis politikerne mangler mod til at gå ud og sige det, som jeg synes den danske befolkning gør hver dag, nemlig at man hele tiden må finde ud af, om den pris, man giver for en vare, om den vare, man får, og om den måde, man får den på, nu også er den rigtige.

Det kan man altså ikke gøre ved at gøre det én gang og så tro, at det vil være sådan i al evighed. Det er man nødt til at gøre løbende. Det gør den danske befolkning, det gør virksomhederne, det bør vi også gøre i miljøpolitikken, og det er det, vi lægger op til.

Forhandling

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for besvarelsen af den her forespørgsel, men dog sige, at jeg undrer mig noget over præmissen, for ministeren fremhæver flere gange i sin besvarelse, at det her alene er et servicetjek.

Hvis det var så vel, undrer det mig, at man allerede på adskillige af områderne, f.eks. inden for vand-, spildevands- og affaldsområdet, har nedskrevet nogle af de instrumenter, der så skal bruges og undersøges, og at det skal være liberaliserende og udliciterende.

Kl. 16.25

Hvis det alene er et servicetjek, hvorfor starter man så allerede nu med at sige, at det er den